

ONZE VADER, DIE IN DE HEMELN ZIJT!
UW NAAM WORDE GEHEELIGD.

Groote God, sla van omhoog
Op een needrig kind het oog,
Dat het tot U zeggen moog':
Onze Vader!

Heilig is Uw Naam, o Heer,
D' englen knielen voor u neer.
Geef dat ik Uw grootheid eer'.
Onze Vader!

Help mij door Uw liefdekracht.
Dat ik Uwen wil betracht',
Aan U denkend dag en nacht.
Onze Vader!

Bij zoo meenge zegening,
Die ik uit Uw hand ontving,
Dat mij steeds Uw liefste omring'.
Onze Vader!

Heb ik dikwijls kwaad gedaan.
Zie mij toch vergevend aan,
Leid mij zelv' op rechte paëu.
Onze Vader!

Heel ons hart zij U gewijd,
Tot G' ons eens uit allen strijd
Eeuwig in Uw Huis verblijdt,
Onze Vader!

Tresting & Co. Hof Luth. Amst.

UW KONINGRIJK KOME. UW WIL GESCHIEDE, GELIJK
IN DEN HEMEL, ALZOO OOK OP DE AARDE.

Heilig is de hemel,
Waar de Heere troont,
Waar geen smart of rouwe,
Waar geen zonde woont.

Snel gevleugelde englen
Staan rondom Zijn 'troon,
Vliegend op Zijn wenken,
Doende Zijn geboon.

Mogen kleine kinderen
Aan Zijn voetbank staan?
Mogen zij vrijmoedig
Tot dien Koning gaan?

Zal Hij hen ontvangen?
Zijn ze niet te klein?
Zijn ze niet te onkundig?
Niet door zonde onrein?

Neen, zij mogen vragen,
Want Hij schenkt gewis,
Als een teeder Vader,
Al wat noodig is.

Hij aanschouwt hun vreugde,
Deelt in hun verdriet.
Hij versmaadt de beden
Van de kindren niet.

Daarom laat ons buigen
Hart en knie voor Hem,
En in 't Woord des Heeren,
Luistren naar Zijn stem.

Jezus hoort ons gaarne,
Waar ons hart Hem vraagt,
Wat wij moeten laten,
En wat Hem behaagt.

GEEF ONS HEDEN ONS DAGELIJKSCH BROOD.

De zaaier zaait het teeder zaad,
In 's aardrijks zachten schoot.
God zendt Zijn regens van omhoog,
Zoo wordt het zaadsken groot;
En langzaam treedt de groene spruit,
De weekgemaakte vorens uit.

Dan schenkt de Heer de zomerlucht,
Den warmen zonnegloed,
Die 't plantje liefelijk verkwikt,
En d' aren rijpen doet.
En weldra is het veld vervuld
Met koren door de zon verguld.

De herfsttijd komt. De landman maait
Het voedsel gevend graan
En bindt de schooven bij elkaër,
Die op den akker staan.
Zoo geeft de Heer in goedheid groot,
Aan heel deez' aard het daaglijksch brood.

Schenk ons, o Vader vol genâ,
Het hemelsch levensbrood.
Gij die ons naar het lichaam voedt,
Kent onzer zielen nood.
Geef ons dat brood dat nooit vergaat,
En tot in eeuwigheid verzaadt.

EN VERGEEF ONS ONZE SCHULDEN, GELIJK OOK
WIJ VERGEVEN ONZEN SCHULDENAREN.

Als kinderen samen dartel stoeien,
Volgt twist al ras.
En doet vaak boosheid tranen vloeien,
Waar 't eerst slechts spelen was.

Gelukkig hij, die wie hem schelden,
Niet wederscheldt,
En wie in ernst of scherts hem kwelden,
Geen kwaad maar goed vergeldt.

Gelukkig wie, naar 's Heilands voorbeeld,
Zijn vijand mint.
Hij wordt door geen verwijt veroordeeld,
God neemt hem aan als kind.

Ach Heer, Gij weet het, onze zonden,
Zijn groot en veel.
Maar geef ons in des Heilands wonden,
En in Zijn liefde deel.

Zoo zullen wij in waarheid streven,
Hem na te treën,
En zullen we andren gaarn vergeven,
Hoe zeer z' ons ook misdeën.

EN LEID ONS NIET IN VERZOEKING, MAAR
VERLOS ONS VAN DEN BOOZE.

Hoe lieflijk was de hof van Eden,
Vol bloemen schitterend van kleur,
Vol schoon geboomte rijk beladen
Met vruchten van den fijnsten geur,
Vol vogels zingend in de takken
De lieflijkste melody
En tal van dieren vroolijk huplend,
In 's menschen zachte heerschappij.

En helder vloeyde door de dreven
Een stroom doorschijnend als het glas.
Wat kon de Heer zijn schepselen geven,
Dat hun niet hier geschonken was!
Naar Zijn gelijkenis geschapen,
Door zonde noch verdriet gekweld,
Door 't licht van Zijne gunst beschenen,
Had God in Eden hen gesteld.

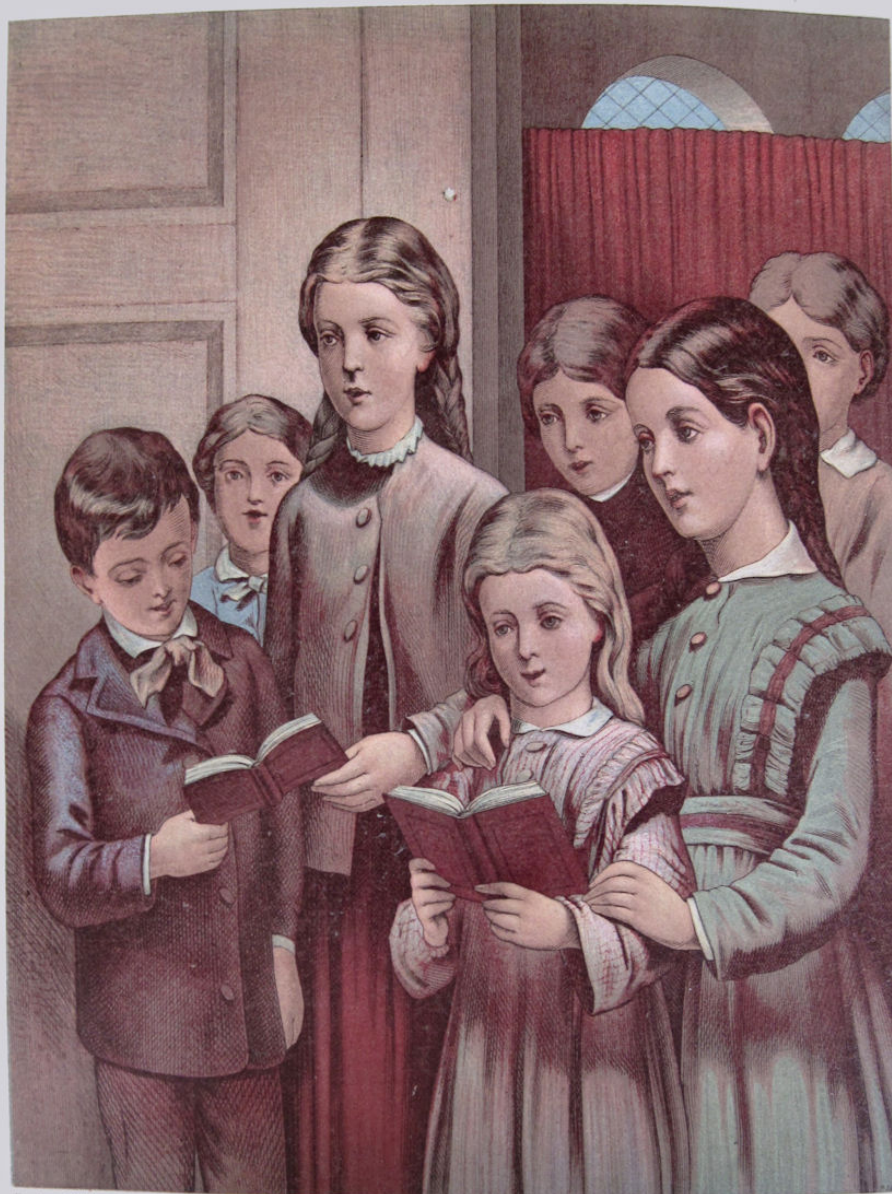
Maar donker was die hof van Eden.
Op dien van onheil vollen dag,
Die hen Gods wil zag overtreden
En Gods gebod verbreken zag.
Daar moesten zij van schaamte vluchten,
Daar trad de dood den lusthof in,
En ach, van alle zonde en smarte
Was deze droeve dag 't begin.

En thans, als in den hof van Eden,
Komt nog de Satan tot de jeugd,
Om haar tot zonde te verleiden,
Te lokken tot verboden vreugd.
Nog wekt hij 't hart om te begeeren,
En komt de schoonste vruchten biën.
En fluistert: niemand zal het weten.
En zegt: gij zult den dood niet zien.

Als Eva in den hof onveilig,
Ook dus onveilig is ons lot,
En daarom, Vader, hoor ons smeeken;
Verlos ons van den Booze, o God.
Leid onze schreeën niet in verzoeking,
Maar o bekeer ons jeugdig hart,
Wil ons in 't bloed van Jezus wasschen,
En red ons zoo van zonde en smart.

Prentsaal C. Hof Lith. Amst.

WANT UW IS HET KONINGRIJK, EN DE KRACHT, EN DE
HEERLIJKHEID, TOT IN EEUWIGHEID. AMEN.

U is, o Vader, 't Koningrijk,
In hemel en op aarde;
Gij zorgt voor allen teederlijk,
Ook 't muschje heeft zijn waarde.

En U, o Vader, is de macht,
Van U ontspringt het leven,
Gij hebt de zon haar gloed en kracht
En wat niet ons gegeven!

En U ook is de heerlijkheid,
Dies willen wij U loven;
Maak tot Uw lof ons hart bereid,
En trek ons hart naar boven.

Voor eeuwig blijft Uw rijk bestaan,
Niets kan Uw macht vermindren,
En welke glans ook moog vergaan,
Niets kan Uw eer vermindren.

Och of dan elk van uit het stof,
Met 's hemels engelenkooren,
O Vader, Zoon en Geest, Uw lof,
Met eerbied mocht doen hooren!
